

Въ XIII-ый вѣкъ ся появилось пѣкъ въ нежъ още единъ — особитъ родъ животъ, юродство за Христа, и пьрвый образъ отъ него былъ Св. Прокопій Устюжскый, кой-то былъ странень и търговецъ въ Новгородъ, па почювствуваъ прѣвосходство-то на Православиѣ-тѣ вѣрѣ, и прѣлѣпенъ до нежъ почнѣлъ да си живѣе подвижническы. Нъ незадоволенъ отъ обыкновенны-ты подвигы, избралъ подвига на юродство-то за Христа. Оттегленъ въ Устюгъ, денѣ ходилъ изъ града като юродъ, та прѣтѣрпѣвалъ бой, подигравки и каранія, а ношѣ ся молилъ при черковны-ты врата. Хранѣ си поисквалъ само отъ сыромасы-ты, и безъ свѣрталище зимѣ и лѣтѣ, много пѣти сѣдѣлъ край брѣга на р. Сухонѣ, та ся молялъ тамъ за плаватели-ты по нежъ. Той ся помянѣлъ на 1303 годинѣ. По сѣщыя неговѣ пѣтъ ходили и ся прославили и: Михаилъ Клопскый, Исидоръ Ростовскый, Иванъ Устюжскый, Василій и Иванъ Московскы, Николай Псковскы и Лаврентій Калужскый.

Това стремленіе камъ монашескый животъ было силно още и въ XV-ый вѣкъ, нъ отъ половинѣ-тѣ на XVI-ый вѣкъ брой-тъ на истинны-ты неговы подвижници зѣлъ да намалява. Това негово ослабваніе до нѣйдѣ зависяло отъ заточваніе-та на грабители-ты бояры въ обители-ты, както и отъ насилственно-то постригваніе на удовѣлы-ты священники и диаконы, а до нѣйдѣ и отъ умножаваніе-то на недвижими-ты монастырскы имоты, както и отъ грыжи-ты и неприятности-ты въ управленіе-то имъ. Това тѣхно умножаваніе въ сѣще-то врѣмя начнѣло да извыква и шюмны даже оплакванія и укору върху монасы-ты, отъ кой-то отниманіе-то имъ ся разисквало на Съборы-ты прѣзъ 1509, 1531 и 1550 години. На най-послѣдныя отъ тѣхъ ся нарядило, да не купувать

стригаль та живѣлъ 13 години тамъ. Послѣ на 1487 г. отишѣлъ въ Свирскѣ-тѣ пустынь, и тамъ въ еднѣ тѣснѣ хыжицѣ, 7 години, прѣкаралъ самъ. Подиръ зѣли да отивать при него и другы труженици, та направилъ тогава еднѣ малѣ обитель, и станѣлъ священникъ и управитель на пустынно-то имѣ общежитіе. На 1506 г. си направили черковѣ въ честь на Св. Троицѣ, и него почели съ сана игумень, безъ да прѣстане пакъ да сподѣля сичкы-ты трудове съ братія-та заедно; въ хлѣбарницѣ-тѣ замѣсвалъ тѣсто и пекълъ хлѣбъ, носилъ водѣ, сѣкълъ дърва и на сичко ся показвалъ все прѣвъ; само дреха-та му была закрѣпена. Той ся прѣставилъ на 1533 годинѣ, на 85 години.

- 8) Прѣп. Нилъ Столобенскый былъ родомъ отъ Новгородъ и ся подвизавалъ най-напрѣдъ въ пустынь-тѣ на Ржевскыя монастырь, послѣ му ся чюло гласъ, та по него прѣминѣлъ на Столобно-то езеро Селигерѣ, дѣто седемъ верста надалѣкъ отъ Осташковъ ископалъ пещерѣ, направилъ си въ нежъ келіѣ и часовнѣ, и живѣлъ тамъ 27 години. Сякой денъ ходилъ, та плакалъ надъ гроба, кой-то си былъ ископалъ самъ. Той ся помянѣлъ 1555 годинѣ (Декемвріа 7-ый).